

Núm. de Protocol: 1000072/2017
Núm. de Rotlle: TSJA-0000059/2018

SENTÈNCIA 107-2018

PARTS:

Apel·lant: Sr. ATS

Representant: ÍDEM

Advocat: Sra. JOO

Apel·lat: CASS

Representant: Sra. CMS

Advocat: Sra. CSM

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET

M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-dos de novembre de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 1000072/2017.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. ATS va interposar demanda contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en què sol·licitava que s'anul·lessin les resolucions d'aquest organisme de 6 de febrer i 25 d'abril de 2017, per mitjà de les quals es va modificar la modalitat de pagament de la baixa mèdica de l'interessat,

que passava a ser considerada com derivada de malaltia comuna a partir del 3 de febrer de 2017, enlloc de procedir d'un accident de treball.

La sentència de 29 de març de 2018 del Tribunal Unipersonal del Batlle ha desestimat la demanda, declarant que les resolucions administratives impugnades són ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

2.- El Sr. ATS ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) Les patologies que presenta l'assegurat deriven de l'accident de treball que va patir el 20 de setembre de 2016 i la CASS va acceptar inicialment aquesta qualificació, per la qual cosa no es justifica el canvi de criteri posterior.

b) L'article 7 del Reglament de les prestacions d'incapacitat temporal de la seguretat social determina que s'ha de mantenir la situació inicial, especialment si aquesta és la d'incapacitat per causa d'accident de treball.

c) El dictamen pericial practicat en les actuacions conclou que s'ha de considerar que tot el període de baixa mèdica deriva de l'accident laboral.

3.- La representació de la CASS s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada.

En la seva opinió, la ressonància magnètica realitzada el 23 de setembre de 2016 ja va evidenciar l'existència de danys degeneratius, de manera que, un cop curat l'edema que va produir l'accident de treball, la patologia s'ha de considerar com a derivada de malaltia comuna.

4.- La part apel·lada va reproduir substancialment els seus arguments en l'escrit de conclusions, mentre que l'apel·lant no va evacuar aquest tràmit.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'objecte d'aquest procés consisteix en determinar si resulten ajustades a dret les resolucions impugnades de la CASS, en virtut de les quals es va disposar que la baixa mèdica de l'interessat fos considerada, a partir del 3 de febrer de 2017, com a derivada de malaltia comuna, enlloc de procedir d'un accident de treball, com s'havia qualificat fins aquell moment.

En síntesi, la CASS ha considerat que, en la data indicada, ja es podia considerar curat l'edema associat a la musculatura paravertebral lumbar esquerra, que l'agent va patir com a conseqüència d'un accident de treball. En conseqüència, a partir de llavors, la incapacitat temporal derivava només de la patologia degenerativa de la zona lumbar que era preexistent a l'accident.

Mentre que l'informe pericial practicat en el corresponent període probatori ha entès que s'havia de considerar tot el període de baixa com derivat de l'accident de treball, la sentència apel·lada no ha seguit aquestes conclusions, sinó que ha resolt que l'edema estava curat el 3 de febrer de 2017 i, per això, resulta ajustada a dret la modificació realitzada per la CASS.

Tercer.- Com a punt de partida per a resoldre la qüestió litigiosa, s'ha de tenir en compte que la baixa mèdica es va iniciar el 20 de setembre de 2016, quan el treballador va provar d'aixecar una pedra i va sentir un dolor molt fort a l'esquena, segons resulta de la declaració d'accident laboral.

La CASS va acceptar aquesta qualificació i va satisfer les prestacions corresponents a la incapacitat derivada d'accident de treball, malgrat que la ressonància magnètica de la columna lumbar que es va realitzar tres dies després de l'accident ja posava de relleu l'existència d'una patologia degenerativa prèvia.

En aquestes condicions, no es pot considerar que existeixin dues patologies diferents, com serien les degeneratives i artròsiques de L3 fins a S1, d'una banda, qualificades com a malaltia comuna, i d'altra banda l'edema que afectava la musculatura para-vertebral lumbar esquerra a nivell L5, procedent de l'accident de treball, ja que va ser aquest accident el que va desencadenar el procés patològic que va patir l'assegurat, que abans no havia presentat cap baixa mèdica per aquest concepte.

És per això que no resulten pròpiament aplicables les disposicions de l'article 7 del Reglament de les prestacions d'incapacitat temporal, que invoca el recurrent, ja que aquest precepte contempla l'existència de dues patologies diferents, ja estiguin associades o no, i quan una d'elles sorgeix durant el procés d'incapacitat que deriva de l'altre.

En realitat, cal aplicar la reiterada doctrina d'aquesta Sala, segons la qual s'ha de qualificar com accident laboral aquella patologia que es manifesta amb ocasió de la feina que realitza l'assegurat.

En aquest sentit, la sentència núm. 42-2018, de 18 de maig, afirma que:

“L'article 123.2 de la mateixa Llei de la seguretat social estableix una presumpció iuris tantum, segons la qual s'ha d'entendre que es tracta d'un accident de treball quan les lesions es produeixen durant el temps i en el lloc de treball. Això comporta que s'atribueix específicament a la CASS la càrrega de desvirtuar aquesta presumpció, acreditant que la patologia està desvinculada de l'accident laboral.

L'esmentat precepte ha estat objecte d'aplicació per la sentència d'aquesta Sala núm. 54-2013, de 23 de maig, la qual va declarar que “la qualificació d'accident laboral s'imposa quan les lesions realment “patològiques” es manifesten, per primera vegada, a resultes de l'acció del treball”.

En aquest cas, les patologies preexistents de l'interessat eren asimptomàtiques i es van manifestar com a conseqüència de l'accident de treball, de manera que aquesta és la qualificació que els correspon.

Procedeix, doncs, estimar el recurs d'apel·lació i declarar no ajustades a dret les resolucions administratives impugnades.

Quart.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades en ambdues instàncies.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Estimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. ATS contra la sentència dictada el 29 de març de 2018 pel Tribunal Unipersonal del Batlle, que es revoca i deixa sense efecte.

Segon.- Estimar la demanda formulada per l'agent contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social i, en conseqüència, declarar no ajustades a dret i anul·lar les resolucions de 6 de febrer i 25 d'abril de 2017. Així mateix es declara el dret del recurrent a percebre les diferències corresponents, amb els seus interessos legals.

Tercer.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades en les dues instàncies.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.